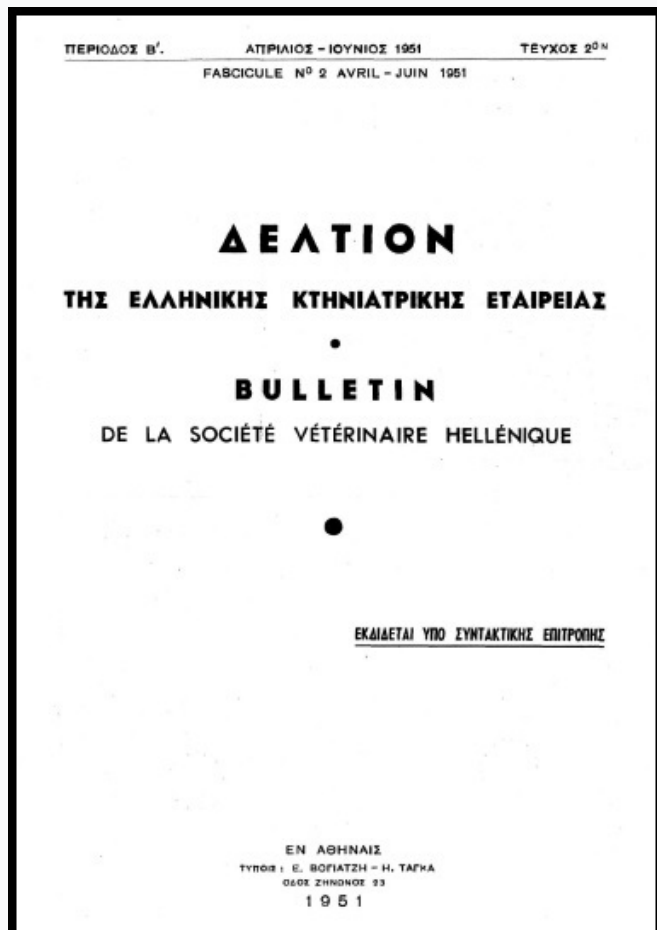

Journal of the Hellenic Veterinary Medical Society

Vol 2, No 2 (1951)

Therapeutics

Ελληνική Κτηνιατρική Εταιρεία

doi: [10.12681/jhvms.17457](https://doi.org/10.12681/jhvms.17457)

Copyright © 2018, Ελληνική Κτηνιατρική Εταιρεία

This work is licensed under a [Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0](https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/).

To cite this article:

Εταιρεία Ε. Κ. (1951). Therapeutics. *Journal of the Hellenic Veterinary Medical Society*, 2(2), 83–86. <https://doi.org/10.12681/jhvms.17457>

Κτηνιατρικῶν ἐφοδίων ἐδρευούσης ἐν Ἀθήναις καὶ ὑπὸ τοῦ Παραρτήματος ταύτης ἐν Θεσσαλονίκῃ. Ἡ προμήθεια τῶν φαρμάκων καὶ τῶν λοιπῶν κτηνιατρικῶν ἐφοδίων γίνεται ἐκ τῶν πιστώσεων ΜΑΡΣΑΛ.

Δαπάναις σχεδίου ΜΑΡΣΑΛ ἀνηρέθη ἐν Ἀθήναις ἡ Κεντρικὴ Ἀποθήκη Κτηνιατρικῶν ἐφοδίων. Σκοπὸς τοῦ ἰδρύματος τούτου εἶναι ν’ ἀνεφοδιάζη τὰς Περιφερειακὰς Νομοκτηνιατρικὰς ὑπηρεσίας, ἐπιστημονικὰ Ἰδρύματα καὶ Ἀγροτικὰ Κτηνιατρεῖα διὰ τῶν ἀπαραιτῶν φαρμάκων, ἐργαλείων, ἐπιστημονικῶν ὀργάνων κ.λ.π. ἐφοδίων διὰ τὴν ἀπόσκοπον λειτουργίαν τῶν ὑπηρεσιῶν πρὸς ἐπίτευξιν τῶν καλυτέρων ἀποτελεσμάτων ἐπὶ τοῦ πεδίου δράσεως ἐκάστης τοιαύτης ὑπηρεσίας. Τὸ Ἰδρυμα τοῦτο περιλαμβάνει αἰθούσας ἐφοδιασμένας δι’ ἐρμαρίων, εἰς ἃ τοποθετοῦνται τὰ διάφορα ἐφόδια ἀναλόγως τοῦ εἴδους των, ψυκτικούς θαλάμους διὰ τὴν διαφύλαξιν τῶν ἠλλοιουμένων ἐκ τοῦ φωτὸς φαρμάκων, αἰθουσαν συσκευασίας καὶ ἀποσυσκευασίας τῶν φαρμάκων, Γραφείων Διευθύνσεως καὶ Λογιστηρίου καὶ γενικῶς παρουσιάζει τὴν ὄψιν μιᾶς ὑπηρεσίας ἀρτίως συγκεκροτημένης.

Καθ’ ἕκαστον ἔτος ἡ ὑπηρεσία συντάσσει τὸ πρόγραμμα τῶν ἀναγκῶν τῆς εἰς κτηνιατρικὰ φάρμακα, ἰδιοσκευάσματα καὶ ἀντιπαρασιτικά εἶδη, ὡς καὶ χειρουργικὰ ἐργαλεῖα καὶ κατόπιν διαγωνισμοῦ προβαίνει εἰς τὴν προμήθειάν των βάσει τοῦ σχεδίου ΜΑΡΣΑΛ.

Τὰ ἐφόδια ταῦτα παραλαμβάνονται ὑπὸ τῆς Κεντρικῆς Ἀποθήκης καὶ προωθοῦνται πρὸς τὰς περιφερειακὰς ὑπηρεσίας διὰ τὴν περαιτέρω χρησιμοποίησιν.

Θ Ε Ρ Α Π Ε Υ Τ Ι Κ Η

‘Η δι’ ἀντιβιοτικῶν θεραπευτικῆ ἀγωγή ἐν τῇ Κτηνιατρικῇ. Antibiotic Therapy in Veterinary Medicine. S. F. Scheidy, V. M. D. (Journal of the American Veterinary Medical Association, April 1951).

Ὁ συγγραφεὺς ἀναφέρει τὰ ἐν τῇ Κτηνιατρικῇ χρησιμοποιούμενα ἀντιβιοτικά ἦτοι: τὴν τυροτριχίνην, πενικιλλίνην, στρεπτομυκίνην καὶ διϋδροστρεπτομυκίνην, τὴν βασιτρασίνην, χρυσομυκίνην, χλωρομυκητίνην (χλωραμφενικόλ) καὶ γαιωμυκίνην.

1) **Τυροτριχίνην**: Αὕτη ἀνακλυφθεῖσα τῷ 1939 ὑπὸ τοῦ R. Dubos τοῦ Ἰνστιτούτου Ροκφέλλερ παράγεται ὑπὸ τοῦ βακίλλου τοῦ βραχέος καὶ ἀποτελεῖται ἀπὸ μίγμα γραμμικιδίνης καὶ τυροκιδίνης. Χρησιμοποιεῖται μόνον ἐξωτερικῶς, ἢ δι’ ἐγχύσεως ἐντὸς τοῦ μαστοῦ, καθόσον ἄλλως εἶναι

τοξική. Εἶναι ἀποτελεσματικὴ κατὰ τοῦ Στρεπτοκόκκου, Σταφυλοκόκκου, τῶν Κλωστηριδίων καὶ ἀναεροβίων στρεπτοκόκκων, χρησιμοποιεῖται δὲ κυρίως εἰς τὴν θεραπείαν μεμολυσμένων τραυμάτων, ἐλκῶν, δοθιήνων, ὀστεομυελίτιδος καὶ ἐγκαυμάτων.

2) **Πενικιλίνη**: Ἀπὸ τὴν ὡς γνωστὸν χρησιμοποιεῖται εὐρύτατα καθ' ὅλον τὸν πεπολιτισμένον κόσμον. Κατὰ τὸ ἔτος 1949, περίπου 98 τόννοι Πενικιλίνης ἠλέγχθησαν ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων ὑπηρεσιῶν τῶν Ἑνωμένων Πολιτειῶν. Πλὴν τῆς συνήθους Πενικιλίνης, ἣτις ὡς γνωστὸν ἀπεκκρίνεται ταχέως, ἔχουσι παρασκευασθεῖ καὶ εἰδικαὶ συσκευαίαι Πενικιλίνης π.χ. ἡ προκαϊνικὴ πενικιλίνη, πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς βραδυτέρας ἀπορροφήσεως. Ἡ ἐλαχίστη δόσις πενικιλίνης διὰ τὰ ζῶα δὲν πρέπει νὰ εἶναι κατωτέρα τῶν 5.000 μονάδων κατὰ χιλιόγραμμον ζῶντος βάρους, ἐνιερμένη ἀνὰ τρίωρον ἢ τετράωρον προκειμένου περὶ ὕδατικῆς διαλύσεως, ἀνὰ 12ωρον προκειμένου περὶ κηρώδους ἢ ἐλαιώδους ἐκδόχου καὶ ἀνὰ 24ωρον προκειμένου περὶ προκαϊνικῆς τοιαύτης.

Κατὰ τὴν καταπολέμησιν τῆς στρεπτοκοκκικῆς μαστίτιδος, ἡ ἐντὸς τοῦ μαστοῦ ἔγχυσις 25.000 ἕως 100.000 μονάδων εἶναι χρήσιμος. Ἡ ἀπὸ τοῦ στόματος χορήγησις πενικιλίνης εἰς τὰ ζῶα δὲν χρησιμοποιεῖται εὐρέως. Ἐν τοσοῦτῳ πειραματικαὶ ἔρευναι δεικνύουσι ὅτι σημαντικαὶ ποσότητες πενικιλίνης ἀπορροφῶνται ὑπὸ τοῦ ἐντερικοῦ σωλήνος. Ἡ πενικιλίνη ἀπεδείχθη χρησιμωτάτη εἰς τὴν καταπολέμησιν τῆς στρεπτοκοκκικῆς καὶ σταφυλοκοκκικῆς μαστίτιδος τῶν ἀγελάδων. Διάφοροι ποσότητες ἐκ τοῦ ἀντιβιοτικοῦ τούτου εἰς ποικίλα ἔκδοχα, ὡς ἐπίσης καὶ συνδυασμοὶ τῆς πενικιλίνης μετ' ἄλλων ἀντιβιοτικῶν π.χ. τῆς στρεπτομυκίνης ἢ καὶ σουλφοναμιδῶν χρησιμοποιοῦνται πρὸς καταπολέμησιν τῶν μαστιτίδων, μὲ ἀρκούντως ἱκανοποιητικὰ ἀποτελέσματα.

Ἡ ἐντὸς τοῦ μαστοῦ ἐγχυνομένη πενικιλίνη, ἐν μέρει μὲν ἀπορροφᾶται ὑπ' αὐτοῦ, ἐν μέρει δὲ ἀπεκκρίνεται διὰ τοῦ γάλακτος. Εἰς τινὰς περιπτώσεις μάλιστα σημαντικαὶ ποσότητες πενικιλίνης ἀνευρίσκονται ἐντὸς τοῦ γάλακτος μετὰ 72 ὥρας. Κατὰ δημοσιευθείσας ἐργασίας ἡ πενικιλίνη εἶναι ἀποτελεσματικὴ εἰς τὰς ἐξῆς νόσους: Σπειροχαιτίαισις, ἀνθραξ, πυελονεφρίτις, ἐρυθρὰ, λοιμώδης ἀδενίτις καὶ σηψαιμία, ὀφειλόμεναι ἰδίᾳ εἰς θετικούς κατὰ Gram μικροοργανισμούς.

3) **Στρεπτομυκίνη καὶ Διϋδροστρεπτομυκίνη**: Ἡ στρεπτομυκίνη παραγομένη ὑπὸ τοῦ στρεπτομύκητος τοῦ νεφροῦ ἀνεκαλύφθη ὑπὸ τοῦ Waksman καὶ τῶν συνεργατῶν αὐτοῦ. Ἡ διϋδροστρεπτομυκίνη εἶναι ὀλιγώτερον τοξικὴ τῆς στρεπτομυκίνης. Ἀμφότερα τὰ ἀντιβιοτικά ταῦτα ἀπεκκρίνονται διὰ τοῦ κύρροποιητικοῦ συστήματος, οὐχὶ ὅμως τόσον ταχέως ὅσον ἡ πενικιλίνη καὶ χορηγοῦνται ἐνδομυκτικῶς μὲν διὰ τὴν καταπολέμησιν

τῶν γενικευμένων λοιμώξεων, ἀπὸ τοῦ στόματος δὲ κατὰ τὸ ἐντερικὸν τοιούτον. Ποσότης 3-6 μονάδων (mG) κατὰ κυβικὸν ὑφεκατοστόμετρον πλάσματος θεωρεῖται ἀναγκαῖα διὰ τὴν καταπολέμησιν τῶν πλείστων ἐκ τῶν εὐδαισθήτων μικροοργανισμῶν.

Κατὰ τὴν καταπολέμησιν ἐντερικῶν τινῶν λοιμώξεων τῶν κυνῶν συνιστᾶται ἡ χορήγησις ἡμίσεως μέχρις ἑνὸς γραμμαρίου δις τῆς ἡμέρας.

Ἡ στρεπτομυκίνη εἶναι κυρίως ἀποτελεσματικὴ κατὰ τῶν λοιμώξεων τῶν ὀφειλομένων εἰς τὸ κολοβακτηρίδιον, ὡς ἐπίσης καὶ τῶν ὀφειλομένων εἰς μικροοργανισμοὺς θετικῶς μὲν κατὰ Gram ἀνθισταμένους ὅμως εἰς τὴν ἐνέργειαν τῆς Πενικιλίνης. Μεταξὺ τῶν λοιμώξεων τούτων περιλαμβάνεται καὶ ἡ Μαστίτις τῶν γαλακτοφόρων ἀγελάδων ἢ ὀφειλομένη εἰς τὸ κολοβακτηρίδιον.

4) **Βασιτρασίνη**: Αὕτη παράγεται ὑπὸ τοῦ χορτοβακίλου (Bacillus Subtilis) καὶ παρουσιάζει ἀντιβακτηριακὴν ἐνέργειαν κυρίως ἐναντίον τῶν θετικῶν κατὰ Gram μικροοργανισμῶν καὶ τῶν ἀμοιβάδων. Χρησιμοποιεῖται ἐπωφελῶς εἰς τὴν θεραπείαν τῆς ὠτίτιδος, τῆς ἐπιπεφυκίτιδος καὶ τῶν τραυμάτων. Ὅμοίως δύναται νὰ χρησιμοποιηθῇ εἰς γενικὰς λοιμώξεις κυνῶν δι' ἐνδομυϊκῶν ἐνέσεων.

5) **Χρυσομυκίνη**: Αὕτη παράγεται ὑπὸ τοῦ Στρεπτομύκητος τοῦ χρυσοποιῦ καὶ ἀνεκαλύφθη ὑπὸ τοῦ Duggar. Τὸ ἀντιβιοτικὸν τοῦτο δρᾷ ἐπὶ μεγάλου ἀριθμοῦ βακτηρίων, ρικετσιῶν, ὠρισμένων διηθητῶν ἰῶν καὶ τινῶν πρωτοζῶων, χορηγεῖται δὲ ἐνδοφλεβίως, ἀπὸ τοῦ στόματος ἢ δι' ἐξωτερικὴν χρῆσιν. Δὲν χορηγεῖται ὑποδορείως, διότι προκαλεῖ ἐρεθισμόν τοῦ συνεκτικοῦ ἰστοῦ. Ὅμοίως δὲν χορηγεῖται εἰς τὰ ἐνήλικα μηρυκαστικά, διότι καταστρέφει τὴν χρήσιμον χλωρίδα τοῦ μεγάλου στομάχου. Κατὰ τὰς δημοσιευθείσας μέχρι σήμερον μελέτας ἡ χρυσομυκίνη εἶναι χρήσιμος διὰ τὴν καταπολέμησιν τῆς μαστίτιδος τῶν ἀγελάδων τῆς ὀφειλομένης εἰς τὸν στρεπτόκοκκον καὶ τὸν σταφυλόκοκκον. Ὅμοίως ἱκανοποιητικὰ ἀποτελέσματα ἔχουσιν ἐπιτευχθῆναι εἰς τὴν θεραπείαν σηψαιμικῶν τιῶν νόσων τῶν βοοειδῶν.

6) **Χλωρομυκητίνη (Chloramphenicol)**: Τὸ ἀντιβιοτικὸν τοῦτο παράγεται ὑπὸ τοῦ στρεπτομύκητος τῆς Βενεζουέλας, δύναται ὅμως νὰ παραχθῇ καὶ συνθετικῶς, ἔχει δε εὐρείαν ἀκτῖνα δράσεως ἐναντίον διαφόρων μικροοργανισμῶν περιλαμβανόντων βακτηρίδια, ρικετίας καὶ τινὰς διηθητούς ἰούς. Μέχρι σήμερον δὲν ἔχει χρησιμοποιηθῆναι εἰς τὴν κτηνιατρικὴν. Εἰς τὸν ἄνθρωπον χορηγεῖται συνήθως ἀπὸ τοῦ στόματος.

7) **Γαιωμυκίνη**: Ἔχει καὶ αὕτη εὐρείαν ἀκτῖνα δράσεως ἐπὶ διαφόρων μικροοργανισμῶν, δὲν ἔχει δὲ χρησιμοποιηθῆναι μέχρι σήμερον ἐν τῇ Κτηνιατρικῇ.

ΣΥΝΔΥΑΣΜΟΙ ΑΝΤΙΒΙΩΤΙΚΩΝ

Συνδυασμὸς πλειόνων ἀντιβιοτικῶν, ἰδίᾳ δὲ Πενικιλίνης καὶ Στρεπτομυκίνης, χρησιμοποιεῖται εὐρύτατα εἰς τὰς περιπτώσεις καθ' ὧς ἐκ τῆς συνδεδυασμένης δράσεως αὐτῶν προσδοκῶνται εὐνοϊκὰ ἀποτελέσματα λοιμώξεων ὀφειλομένων εἰς μικροοργανισμοὺς κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἦττον ἀνθεκτικοὺς εἰς τὰ χρησιμοποιούμενα ἀντιβιοτικά.

Ὁ αὐτὸς συνδυασμὸς ἀντιβιοτικῶν χρησιμοποιεῖται ἐπίσης διὰ τὴν ἀποστείρωσιν τοῦ σπέρματος τῶν ταύρων μὲ λίαν ἱκανοποιητικὰ ἀποτελέσματα.

Κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ἡ προσθήκη ἀντιβιοτικῶν τινῶν εἰς τὸ σιτηρέσιον νεοσσῶν καὶ χοιριδίων ἐπέφερε σημαντικὴν αὔξησιν τοῦ βάρους αὐτῶν. Ἄν καὶ ὁ μηχανισμὸς τῆς δράσεως τῶν ἀντιβιοτικῶν εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην δὲν εἶναι ἐπαρκῶς γνωστός, ἐν τούτῳ ὑποτίθεται ὅτι ταῦτα, εἴτε καταστρέφουν τοὺς ἐπιβλαβεῖς μικροοργανισμοὺς, εἴτε εὐνοοῦν τὴν ἀνάπτυξιν τῆς ἐπωφελοῦς μικροβιακῆς χλωρίδος.

K. B. T.

ΑΝΑΛΥΣΕΙΣ

ΛΟΙΜΩΔΗΣ ΑΓΑΛΑΞΙΑ ΤΩΝ ΑΙΓΩΝ ΚΑΙ ΠΡΟΒΑΤΩΝ

(Ἡ οἰδηματογόνος μορφή τῶν αἰγῶν τῆς Σπάρτης)

K. ΜΕΛΑΝΙΔΗ: Διευθυντοῦ Κτηνιατρικοῦ Μικροβιολογικοῦ Ἰνστιτούτου - Καθηγητοῦ Ἀνωτάτης Γεωπονικῆς Σχολῆς (Office International des Epizooties, Rapport à la XIXe Session, 1951).

Ὁ Συγγραφεὺς περιγράφει τὴν ὑπὸ τοῦ ἀειμνήστου συναδέλφου Γεω. Δεμπονέρα μελετηθεῖσαν ἰδιάζουσαν ταύτην μορφήν τῆς λοιμώδους ἀγαλαξίας, ἣτις εἶναι γνωστὴ ἔκτοτε ὑπὸ τὸ ὄνομα «Νόσος τῶν οἰδημάτων τῆς Σπάρτης» καὶ ἡ ὁποία παρατηρηθεῖσα τὸ πρῶτον ὑπὸ τοῦ Π. Βρεττάκου ἐν Σπάρτῃ τῷ 1935 ὑπὸ μορφήν δύο ἐνζωοτικῶν ἐστιῶν ἀγνώστου βαρείας νόσου προσβαλλούσης τὰς αἰγας, ἐξακολουθεῖ εἰσέτι ὑφισταμένη εἰς τὴν ἰδίαν περιοχὴν, εἰς ἣν τὸ πρῶτον παρετηρήθη.

Μετὰ ἐμπεριστατωμένην ἐξέτασιν τῆς συμπτωματολογίας τῶν Παθολογοανατομικῶν ἀλλοιώσεων, τῆς πειραματικῆς ἀναπαραγωγῆς τῆς νόσου καὶ τῆς ταυτοποιήσεως τοῦ ἰοῦ, ὁ Συγγραφεὺς καταλήγει ὡς ἑξῆς.

Μία νέα κλινικὴ μορφή λοιμώδους ἀγαλαξίας προσβαλλούσης ἀποκλειστικῶς τὰς αἰγας παρετηρήθη ἐν Ἑλλάδι. Ὁ Δεμπονέρας ἐμελέτησε πειραματικῶς τὴν νοσολογικὴν ταύτην ὄντοτητα. Ἡ νόσος, φυσικὴ καὶ πειραματικὴ, χαρακτηρίζεται ὑπὸ οἰδηματογόνου ἐπεξεργασίας μὲ θανατηφόρον ἀπόληξιν.